

Տարիեկան գինը 10 լուրջի, կէս տարվանը 6 լուրջի
Առանձին համարները 7 կօդէկուլ.

Յայտարարութիւնը բաց է առաւօտեկան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)।

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.

ԱՐԴՅՈՒՆ

ՆԵՐԿԱՅԱ 1890 ԹԻԱԿԱՆԻՆ
„ՄԾԱԿ“
ԿԱՄԵՐ ԵԿ ՔՍԱԾՔԱԿԱՆ ԼՐԾԴԻ
ԹԻՖԼԻՍՈՒԹ, ԱՊՀԱՆ ԳԼՐՔՈՒ և ԱՊՀԱՆ ԱՊՐՈՎԱՆԱԽԱՄՈՒ; ՄԵՆՔ ԱՍԱՆՈՒՄ ԵՆք ԱՆԴԻ

Կը Հայութակիլի Թրփլաւում, այս դիրքու և այս պրօդրանայով։ Մենք սահման ենք սեփական Հեթագիրներ։

«ՄՇԱԿԻ» ապրեկան վիճը 10 բուրփի է, վեց ամսվանը 6 բուրփի։
Գրել «ՄՇԱԿԻՆ» կարելի է ԽՄԲԱԴՐԱԾԱՆԸ (Բարօնակայա և Բազարնայա փողոցների անկինում, Թաւուշելի տաճր)։

Կայսերական ուժի քաղաքներից «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար պէտք է դիմել հեռեւող հայով ՏԻՖԼԻՍԸ, Ռեդակցիա գազետ «ՄՇԱԿԻ», իսկ պատուահաննից Tiflis, Rédition du journal arménien «MSCHAK».

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
Պատկերազարդ հրատարակութիւնները.—ՆԵՐ-
ՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մասնակութիւն. Նամակ
Նոր-Նախիջևանից. Նամակ Գութայիսից. Նամակ
Բայթումից. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏՍ.ՔԻՆ ՏԵՍՈՒ-
ԹԻՒՆ. Խչան Բիսմարկի հրաժարականի տոփ-
թով. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱ-
ԳԻՐՆԵՐ.—ԲՈՐՍԱ.—ՏԵՂԵԿԱՅՈՅՑ.—ՅԱՅՏԱՐՈՒԹԻ-
ՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ. Նամակներ թիւր-
քաց Հայաստանից.

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ - ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Այժմ մենք ունենք կովկասում՝ երեք
հատ պատկերազարդ հրատարակութիւններ
հայերէն լեզուով՝ „Ազբէւր“, „Տարազ“ և
„Արձականք“:

Պատկերազարդ հրատարակութիւններն
ունեն, անկատակած, կրթիչ նշանակութիւն
ժողովրդի համար. պատկերազարդ հրատա-

ԲԱՆԱՍՏՐԱԿԱՆ

ԱՄԱԿԵՐԹԻՐԹՈՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ

բակովթիւնները ժողովրդի, ամբոխի համար նոյնն են, ինչ որ մանուկների համալին կատող կան ուսումը: Խօսելով յօդ ւոծի մէջ մի երկրի մասին, զուք մի և նոյն ժամանակ միջոց էք տալիս ընթերցովին աշքով տեսնելու և այն երկրի տեսարանները: Խօսելով մի պատահած գէպքը մասին, զուք առաջարկում էք ընթերցողին և այն գէպքը ներկայացնող պատկերը, ծանօթայնելով ընթերցովին մի որ և է մարդու, մի գործիչի կենապրութեան հետ դուք մի և նոյն ժամանակ ծանօթացնուած էք ընթերցողին և ձեր յիշած գործիչ գէմքի գծապրութիւնների հետ, և այլն....
Ամբոխին այնքան մատչելի չէ վերաց ականը, որքան շօսափեան կամ որ և է գէպքը նկարագրութեանը, կամ վերջապէս վէպին՝ կից է և պատկերը, —այն ժամանակը ի հարիչ, ընթերցողի ուղեղի վրա աւել ամուր կերպով է պրոշմկում ձեր յայտնամիաքը:

Քիւրդերէնի հետ փոքր ինչ նմանողաթիւն ունի
Կիսանւրօպակամը կազմում են ազգային երգերը
որոնք ընդունելով տաճկական և քրոգական եղանակ
ներկայ առաջք զգացող թրքահայոց բերնում, հետ
զհետէ ստանում են կամ տաճկական կամ քրոգ
կամ կերպարանք. այդպիսի վիճակի են հսկարի
վել «Մեր հայրենիք», «Հայրենիք սրբազնու», «Ա
զան Աստուած», «Երբ որ բացովն» և այլ շա-
երգեր, որոնց երբ երգեն թրքահայերը, իսկոյ
զգացնել կը տան ձեղ տաճկական կամ քրոգակա-
կանակների հոսերը: Այս տեսակ եղանակներ-
և երգերը շատ ախորժելի չեն մեր—թրքահայոց
մենք «մատիարաց» եղանակ ենք կազմում բար-
ձեր մարջերին և մեղ ծիծաղելի է թվում օակերա-
ների մէջ երգովների, անդպատր չուղացող ձազնը
մող սիմելի ձևու առանձին խաղեր (des notes seules),
մեղ ընդհակառակին ախորժելի են ելեէջներ
ձարսար կոյսեր, կոկորդային գժուարահնչիս
խաղեր և դայլացիներ...»

Թիւրքահայը չէ ախորժում մի օկտավից միւս
թունելու միջնային եղած սահումից, չէ սիրու-
գատիստումներ, այս միմեանդ յաջորդութ մօ-

շատ-շատ միայն երկու կամ երեք սաստիճան թըս
նոզ խաղեր, միայն թէ զբանք չը լինէին միայ
նակ, այց ընկերացած նոյնառեսակ մի կոյս խա
զերի հետ, Մեր երգերի և եղանակների մէջ առե
լի դորձ տեսնողները են $\frac{1}{8}$ և $\frac{1}{4}$ չափերը մէջ
այն, շատ հաղիւ կարող եք հանդիպել $\frac{1}{2}$ և կա
1 ամբողջ չափի, օրինակ քեզ մի եղանակից ու
կտոր. Զափառը չափով. ամբողջ ջակա՞
ձայնել, առանց մի կիսաձայնի: $\frac{2}{4}$.
Լասոլ-լասոլի զօրէ-մի-րէ (մի մի) (մի-րէ-ո
մի-րէ-սօլ) (մի մի-րէ-սօլ) (մի-րէ-սօլ մի) րէ-զօ-մ
րէ-զօ-մի (րէ րէ-զօ-մի) (զօ-մի-րէ մի-լա-զօ) (լա
և այն և այն:

Գծերով միմնաց միացածները բոլորն էլ 1/
չափով են, իսկ առանձինները $\frac{1}{4}$ չափով: Տաճ
կական եղանակներն են ճիշդ այդ կտպմութիւն

Ամբոխը ամեն տեղ ամբոխ է. եթէ պատկերազարդ հրատարակութիւնները այլքան աշողութիւն ունեն քաղաքակիրթ երկիրներում, —ի՞նչի ըլ պէտք է մեզ մօտ էլ աջողութիւն ունենան: Գուցէ մեզ մօտ աւելի է մեծ պահանջ կայ այդ տեսակ հրատարակութիւնների մէջ: Բայց նրանց կատարեան աշողութեան համար երկու անհրաժեշտ պայման է հարկաւոր:

Նախ՝ որ պատկերների նիւթը ժողովրդ հասկացողութիւնից բարձր ըլ լինի, և երկրորդ՝ որ պատկերները (ինչպէս և յօդուածները), անպ առաջ առ ժամանակակիցից հետաքրքրութիւն ունենան: Դրան պէտք ձգտեն մեր հրատարակութիւնները:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Մօլիվայում հրասարակվող «Գրականական Պատմական» համդիափեր երկրորդ պարում է էօի մի փոքրիկ պատկեր կայ «Ծեր-Մարկոս» վերնապատճենը Այդ պատկերի Փաքուղան մի տարօրինակ բանչէ: Ահա ինչումն է կայսնում նաև:

Մի գիւղացի, պատահական պատճառից զբար ված (որպու ստիպմամբ) փսխացված է քաղաք Անսովոր քաղաքի կեանքին, նրա սովորութիւններին, անջատված ծանօթ հասարակութիւնից, ընկած մի անձանօթ անկիւն, ոչ մի տեղ մի օգնական, խորհրդակից, ցաւերին դարձնան անող չտնենալով նա ստիպված է լինում մուրալ, երբ միակ որդին մնանում է: Այսպէս ահա հարիւտարի կանանած «Աւագենց տունը» փշանում է անհետանում է:

Աւրիշ կերպ չեր ել կարող վննել։ Ճեշտ
այժմեան ժամանակը գիւղից քաղաք փոխադրվել

զ. տեսակը. բէ, որ և լարէմօլներ, առ
բողջ գործածելով մի խաղը: Առ պարզ
Ուշաքի այս տեսակը, որը սիրում է ժամանակը, կաղմիլած է արթողջական ճամփերից, մը
կիսաձայն խոկ չունի իր ամբողջ եղանակի ըն
թագրում, սրա ելեհջները այնչափ արագութեամ
չեն կատալում և իր փոփոխութեամբ կատար
վում է միայն եղանակի վերջում, երբ մի եօթ
նեակից յանկարծ ցատկում է միւսը և այնուեղին
է սկսում շարունակել երգը: Սաբահն է եղանակը
կատարելապէս նման է մեր եկեղեցական ԳՅ
(վառ) ձայնին. Հիջաղի ա տեսակը ԳՅ (եր
բորդ ձայնին), երկրորդ տեսակը ԲՅ (երկրոր
ձայնի) զարձուածքին, խոկ երլորդ տեսակը ԱՅ
(առաջին կողմ) երկրորդ զարձուածքին: Ուշաքը
նման է մեր ԳՅ (զրորորդ) ձայնին և շատ անզար
է: ԳՅ (մերորդ) ձայնին:

Այս համեմատոթիւնը երբ փորձես, կարող է
դժունալ տաճկական եղանակների կազմութիւնը
որոնք առհասպակ յանդամեն և ա խաղի վրա
և միտում են միշտ նոյն կամ նրանից մի խա
յած՝ ո չ խաղից սպական անպայման կերպու
միշտ վերջացնում են և ա խաղով:

այնքան ըստուլանալ քաղաքի կեանքին, որ հնար
լմէր յաղթանակ ձեռք բերել ամենուրեկ կա-
տարվող գոյութեան կուտամ Գիւղացին քաղա-
քում, ինչպէս իրան մասնդ տուազ հողից զրկված
մի ծառ, կը փշանայ և կը կորչի՛ Պատկերի ի-
դէան, ինչպէս տեսնում եք, զաղթականութեան
վեսակարութիւնն է: Այդ իդէան նոր չէ, նոյն
խել մեր զրականութեան մէջ. «Ծեր-Մարկոսի»
մասին կը բաւականանք այսքանով սրտվենան
միաք չունենք երկար խօսել ոչ սխմեափ և ոչ էլ
իդէայի մասին, այլ կամենում ենք այս յօդուա-
ծում մի կէտի վրա ուշադրութիւն դարձնել, այն
է վեօի եղուկ վրա:

Ղազակէս մենք ծանօթանուամ ենք ժողովրդի կեանքի, նվաս ու կացի, համուգմունքների, աշխարհայեցողավթեամ հետ, այդ գծերի նկարագրութիւններից, այնպէս էլ ոչ սակառ նշանակութիւն ունի ժողովրդի հետ ծանօթանալու, համար՝ նրա լեզուն: Այդ միտքը հաստատելու համար մենք հեռու չենք գնայ, այլ մի երլոյի՛ առաջ կը բերնեք: Մեր գրողներից շատերը իրանց գրուածքներում շատ անդամ՝ շեղվում են գրական ոճից և գործ են ածում անդամ բարբառները: Կամ մասկամ ամբողջ զրուածներ տեղական լեզուավ գրաված՝ ինչ պէս ոլ. Գ. Սունդուկեանցի պիէսանները: Ի՞նչ է դրա պահանուր: Միթէ այդ զրողները ծանօթ չեն զրականական լեզուին և չեն կարողմնում գործ ածել նրան: Ո՞չ այդ զրողները կարող են և ծանօթ լինել մեր զրականական լեզուին, բայց գործ են ածում անդամ բարբառ, որովհետև այդպէս աւելի պարզ, աւելի բէլիէֆ է գործ գալլա պատկերի, վեպի, պիէսացի մէջ գործողների բնաւորութիւնը, կերպարանքը: Գիտակցաբար, թէ մանդիսակցաբար են անսում այդ, մենք ոչինչ չենք ասում, բայց ոչ ոք, կարելի է ասել, մինչև օրս չե համարձակվել այդ անդամ բարբառը վերածել զրականականի, որովհետև այդ հեշտ բան չէ:

Առ հասարակ դուտ տաճկալիան, արաբական և
պարսկական եղանակները չունեն իրանց մէջ
զուարիթ մօտիվներ. Երբ երգում են, ինքվինքր
զգում ես մի պատասի մէջ և կարծում ես հե-
ռուց լսել մի մեղկացոցիշ երաժշտութիւն. այս-
չափ յարմար են այս եղանակները հարեմական
կեանքին, որ երբ լսում ես մի որ և է երգիծա-
բանական (comique) եղանակ՝ խօսքերը ծիծա-
ղում են, մինչեւ եղանակը լալիս է: Երբեմն մի-
այն, արաբական և պարսկական եղանակների մէջ
կարող ես հանդիսակել եղանակների, որոնք լսովն
պարածելուց բացի, որիշ ընդունակութիւններ
չունեն: Եթէ կրծասան մէջ լսեցի կոմիկական մի
եղանակ, որի խօսքերը եթէ չը հասկանայի, դու-
ցի լայ լինէի և անցեալ օրը տեսայ մի խումբ
պարողների, որոնք պարում են երգելավ և ինձ
թվում եր որ պարողները կարծես լալիս են և
կամ դանդատուիմ: Եթէ հետաքրքիր ես, փորձի
համար քեզ ուղարկեմ մի քանի հատ եղանակներ
և տես թէ ճիշդ է ատամը՝ թէ ոչ:

Զուտ քրդական եղանակները իրանց վայրենու-
թիւնակ և տարօրինակութեամբ անպատճառ. ծի-
ծաղ կը պատճառեն, եթէ խօսքերը չը հասկա-
նաս, որովհետեւ յանկալիք տեսնում ես, որ քիւրզը
«քէօլովը» գլուխ վրա ծուկ, հազար ձեռքը ծու-
յան ունեն և համար անեն ձանապատ ու պատիս մա-

կամ զգաց և առաջ ւ լուս այցում է ու դիմում ըստ փահանգիւղի երկու քառէի չափ «լօ, լօ, լօ» անեց յետոյ, ակասում է քիւրդիւրէն խօսքիրի կրցուկը վեպիւ և ամենաց վերջի վանկը միայն երկարացներսի՞ մի «լօ»-ով վերջացնել: Կմսնում է մեր շահանաների առեսարան կարգալուն:

Աւելի վեպեցիկ են Մուշի քիւրդերի լէ, լէ հեռը իրանց կոկորդացին բազմատեսակ և շարունակ երմէջայն խաղերով, առձատարակ այդպիսին միշտ, երբ սննդում են (միայնակ խաղեր) նրանք ևս դսպազացող են (tremblets), այս եղանակներն են ունենաւմ ևն (Adagio, sostenuto, maestoso, grazioso, doloroso, agitato, animato, con calore,

